گزارش‌خبری

یک روز پس از اظهار بی‌اطلاعی مسوولان

مجسمه‌های میدان امام ساری به دستور دادستان برداشته شده‌اند

■ **شرق:** اگرچه مسوولان شهری ساری پیش از این در گفت‌وگویی با شرق از چگونگی ناپدید شدن ۱۶ مجسمه برنزی میدان امام اظهار بی‌اطلاعی کرده بودند اما رییس شورای شهر و رییس پلیس آگاهی استان مازندران روز گذشته با تکذیب خبر سرقت مجسمه‌های ساری اعلام کردند این مجسمه‌ها از سوی شهرداری مازندران جابه‌جا شده‌اند. به گزارش فارس، فرامرز نقیبی رییس شورای شهر ساری در سیصد و چهل و ششمین جلسه علنی شورای اسلامی این شهر در این‌باره گفت: «روزهای اخیر ابهاماتی در ذهن مردم ساری و رسانه‌های ارتباط جمعی درباره مفقود شدن مجسمه اسب‌های میدان امام ساری پیش آمده است. بر اساس دستور دادستان، وجود مجسمه‌های اسب در میدان امام چیزی جز اهانت به نام امام نیست و جمع‌آوری این مجسمه‌ها به شهرداری ابلاغ شد و برداشتن مجسمه‌های ساری با دستور دادستان صورت گرفته است. رییس پلیس آگاهی استان مازندران نیز در گفت‌وگو با ایسنا با تکذیب خبر سرقت ۱۶ مجسمه اسب شهر ساری گفت: این مجسمه‌های اسب که در یکی از میدان‌های شهر ساری قرار داشت، توسط شهرداری ساری جمع‌آوری شده است. وی ادامه داد: این مجسمه‌ها بسیار سنگین بوده و در ساخت آنها از آلیاژهایی همچون برنج استفاده شده است؛ به طوری که امکان جابه‌جایی آنها به راحتی وجود ندارد و همچنین این مجسمه‌ها از نظر ریالی هم ارزش چندانی ندارند. عظیمی اضافه کرد: این میدان در ابتدای ورودی شهر ساری قرار دارد و از مناطق پرتردد محسوب می‌شود. این در حالی است که ایستگاه پلیس هم در این میدان مستقر است و هیچ‌گونه سرقتی در این میدان صورت نگرفته است. ۱۶ مجسمه برنزی شامل سربازانی سوار بر گاری‌های اسب‌دار در چهار گروه چهارتایی در گوشه‌های این میدان در یکی از ورودی‌های ساری از سمت جاده قائمشهر نصب شده بود و حدود ۴۰ سال از زمان جانمایی آنها در این محل می‌گذشت، این اظهارات در حالی صورت گرفته است که پیش از این منصور علی زارعی، فرماندار شهرستان ساری، اسدالله محمدپور، مدیر کل سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مازندران و فرامرز نقیبی رییس شورای اسلامی شهر ساری در گفت‌وگو با شرق از چگونگی جابه‌جایی این مجسمه‌ها اظهار بی‌اطلاعی کرده بودند. رییس شورای اسلامی شهر ساری در این‌باره گفته بود: «من شخصا در جریان این مساله نیستم، اما گمان می‌کنم شهرداری ساری مجسمه‌های میدان امام را جابه‌جا کرده باشد. البته هم اکنون همه معاونان شهردار ساری در جلسه‌ای در کنار من نشسته‌اند که همه آنها از این موضوع اظهار بی‌اطلاعی می‌کنند وی همچنین افزوده بود: «تنها کسی که باید در این‌باره اظهار نظر کند آقای حجازی شهردار است که وی هم الان در سفر است.» گفته می‌شود ۱۶ مجسمه میدان امام ساری طرحی از سربازان گارد جاویدان ارتش هخامنشی بود که در سال ۵۴ در این میدان نصب شده بود.

خبر

استاندار تهران:

چاره‌ای جز دعا برای گردوغبار تهران نداریم

■ **مهر:** استاندار تهران گفت: کاری جز دعا برای مهار گردوغبار تهران نمی‌توانیم انجام دهیم. مرتضی تمدن، در مورد ورود موج جدیدی از ریزگردها به پایتخت که موجب تشدید آلودگی هوای تهران شده است، گفت: گردوخاک آمده هوا را آلوده کرده است باید دعا کنیم که ان‌شاءالله این گردوخاک هرچه زودتر برطرف شود. وی درباره اقدام‌های استانداری تهران برای کاهش میزان ریزگردها در هوای پایتخت نیز گفت: کاری برای مهار گردوخاک نمی‌توانیم انجام دهیم ولی دودودم کمتر شده است. استاندار تهران همچنین در مورد آلودگی آب تهران نیز گفت: آب تهران هیچ مشکلی ندارد و هر کسی که می‌گوید آب تهران آلوده است، دروغ می‌گوید.

امضای سند تثبیت یک میلیون هکتار از کانون‌های تولید ریزگرد

■ **مهر:** سند همکاری بین ایران و عراق برای مهار یک میلیون هکتار از کانون‌های بحرانی تولید ریزگردها در این کشور روز چهارشنبه با حضور وزیر محیط‌زیست عراق و رییس سازمان حفاظت محیط‌زیست امضا شد. محمد جواد محمدی‌زاده، رییس سازمان محیط‌زیست در نشست دوجانبه ایران و عراق که پیش‌ازظهر چهارشنبه در سازمان محیط‌زیست برگزار شد، گفت: کارشناسان ایران به عراق رفته و کانون‌های بحرانی تولید ریزگردها در این کشور را از نزدیک بررسی کرده‌اند که این امر منجر به تفاهمی برای تثبیت حدود یک میلیون هکتار از کانون‌های تولید ریزگرد در این کشور شد. به گفته محمدی‌زاده، هفته آینده ۳۰ نفر از کارشناسان عراقی برای آموزش در زمینه مهار ریزگردها به ایران می‌آیند. رییس سازمان محیط‌زیست همچنین در ادامه گفت: سند همکاری زیست‌محیطی بین ایران و تاجیکستان نهایی شده و امروز ۱۹ خرداد به امضای طرفین می‌رسد. او افزود: تاکنون هیچ سند همکاری رسمی در زمینه محیط‌زیست بین ایران و تاجیکستان وجود نداشته اگرچه همکاری‌های رسمی و فعالیت‌های مثبت در زمینه‌های دیگر مانند احداث نیروگاه‌ها و سدها بین ایران و تاجیکستان پیش از این بوده است.

نمایی از تصویرسازی هنرمندان مشهدی از شاهنامه روی دیوار شهر

آستان قدس پس از محو نقاشی‌ها نام‌خود را روی دیوار ثبت کرد، عکس‌ها: مهر

بزرگ‌ترین نقاشی دیواری ایران محو شد

پاشیدن رنگ سفید روی هفت خوان شاهنامه

پژمان پاکدل/ مشهد: من، کارگرهای سرگذر، راننده‌های اتوبوس، مردمی که می‌رفتند به سمت توس، حتی خود فردوسی که روی سکوی میدان ایستاده بود بهت زده نگاه می‌کرد؛ به هفت خوانی که سفید شده بود. کارگرها با شکم‌های گرسنه به سیگارهای تیر و فروردین و بهمن پک می‌زدند، از یکی شان پرسیدم نمی‌دانی چی شده، شانه بالا انداخت دست خود را پناه آفتاب کرد و با لهجه‌ای که به جنوب خراسان می‌زد، گفت: پنج و نیم صبح که آمدم هنوز داشتند رنگ می‌زدند، همین تازه رفتند. نه خبری از دیوسفید بود، نه رستم، نه چشمان اسفندیار را تیر برده بود، همه چیز سفید بود، به فاصله‌های مرتب نوشته شده بود «این دیوار متعلق است به آستان قدس رضوی». نوشته شدن این جمله برای آستان قدس بسیار مهم‌تر از یک سال نقاشی هنرمندان مشهدی و تصاویر نابی از هفت خوان شاهنامه بود، این سازمان بر سر اختلاف‌نظر با شهرداری مشهد بزرگ‌ترین نقاشی دیواری کشور را یک شبه محو کرد. ساعت دو نیمه شب یکشنبه ماموران حفاظت از املاک و اراضی آستان قدس رضوی سطل‌های رنگ سفیدشان را برداشتند و بزرگ‌ترین نقاشی دیواری در کشور که با موضوع هفت خوان رستم در مدت زمان یک سال در مساحت دو هزار و ۲۰۰ متر مربع انجام شده بودند را محو کردند، تا بنویسند این دیوار متعلق به آستان قدس رضوی است. کار روی این نقاشی دیواری تازه هفته پیش، پس از یک‌سال کار سخت تمام شده بود، یک گروه بیست نفره از هنرمندان مشهدی به سرپرستی ندا رئوفیان کار نقاشی این دیوار را انجام داده بودند، ندا رئوفیان بغض‌آلود می‌گوید: یک‌سال در سرما و گرما عمرم را صرف این نقاشی کردم و آنها یک شبه آن را از بین بردند. مدیر هنری شهرداری مشهد می‌گوید: یک‌سال پیش با توجه به فضای میدان فردوسی و تقاضای مردم، در فرهنگسرای فردوسی با مدیریت دکتر یاحقی، ده‌ها ساعت جلسات کارشناسی برگزار شد و داستان‌های طراحی شده مورد بحث و بررسی کارشناسانه قرار گرفت. علاوه بر این، ده‌ها ساعت جلسات بحث و بررسی میان هنرمندان در مورد طرح‌هایی که باید نقاشی می‌شد، انجام گرفت. هادی مظفری می‌افزاید: آستان قدس رضوی از ابتدای امر در جریان بود، حتی عنوان شدن مالکیت این دیوارها در نقاشی که خواسته این آستان و متعلق به آن بود، انجام شد. علاوه بر این، یک سال از اجرای فاز اول و سه ماه از اجرای فاز دوم آن می‌گذرد و با این وجود سوال اینجاست که چطور به تازگی به فکر افتاده‌اند که با این اثر مخالفند؟! این پول مردم بود که این‌گونه از بین رفت. علی حامد مقدم، سخنگوی شهرداری مشهد، ماجرای بین آستان قدس رضوی و شهرداری مشهد را این‌گونه روایت می‌کند: آستان قدس رضوی بدون اینکه درخواستی به کمیته مکان‌یابی شهرداری داشته باشد اقدام به نصب تلویزیون شهری نموده و شهرداری هم به دلیل این نقض قانون در مقابلش بیلبوردی را نصب کرد. آن‌وقت پس از مدتی شاهد تخریب بزرگ‌ترین نقاشی دیواری کشور با صرف ۴۵میلیون تومان بودیم. وی می‌افزاید: این پول مردم و بیت‌المال است که این‌گونه از بین می‌رود. دوست نداشتیم موضوع در مطبوعات و رسانه‌ها منعکس شود اما وقتی به صورت قانونی و روال عادی دنبال می‌کنیم و به نتیجه نمی‌رسیم، در این شرایط رسانه‌ها نیز باید در جریان قرار بگیرند. اعتراض اعضای شورای شهر به این کار آستان قدس رضوی جلسه شورای شهر مشهد را تحت‌الشعاع قرارداد. غلامرضا بصیری پور، رییس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر مشهد در این جلسه با بیان اینکه ۴۵میلیون تومان برای این نقاشی دیواری هزینه شده است، گفت: علاوه بر صرف این هزینه، مدت یک سال نیز تعدادی از هنرمندان مشهدی اقدام به کشیدن این نقاشی کردند اما متاسفانه شبانه این اثر هنری را از بین بردند؛ این اقدام نشانگر آن است که فعالیت‌های فرهنگی در مشهد توسط آستان قدس نادیده گرفته شده است. فاطمه غیور دیگر عضو این کمیسیون نیز گفت: سوالی که اینجا مطرح است این است که آیا زیبایی شهر مهم‌تر است یا مالکیت آستان قدس رضوی؟ وی با اشاره به اینکه اجرای این نقاشی دیواری حدود یک سال به طول انجامیده است، گفت: چرا در طول یک سال اجرای این اثر هنری، اقدامی برای جلوگیری از خلق آن نکردند اما بعد از اتمام کار با پاشیدن رنگ سفید روی دیوار نقاشی را حذف می‌کنند؟ کمال سرویها یکی دیگر از اعضای کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر مشهد نیز با انتقاد از رفتار صورت‌گرفته با این اثر هنری گفت: آستان قدس رضوی باید هزینه این نقاشی را بپردازد. اعضای شورای شهر هم امیدی ندارند کسی پاسخگو باشد یا غرامتی بپردازد، در این میان تنها چیزی که قربانی شد زیبایی شهر و تلاش هنرمندان این شهر بود. بر اساس خبری که پایگاه اطلاع‌رسانی شهرداری مشهد روی خروجی خود قرار داد تا اوایل اردیبهشت ماه سال گذشته میدان «فردوسی» به‌عنوان یکی از مهم‌ترین میادین شهر مشهد با دیوارهای آجری بدون روکش چهره‌ای نازیبا داشت. در این راستا مدیریت هنری شهرداری مشهد از میان هنرمندان مشهدی مسوولیت زیباسازی این میدان و پیاده‌سازی بزرگ‌ترین نقاشی کشور با موضوع شاهنامه را به تیمی به سرپرستی «ندا رئوفیان» سپرد که در تاریکی یکشنبه‌شب در اقدامی شگفت‌انگیز اداره اراضی آستان قدس رضوی به پاک کردن این نقاشی و درج «این ملک موقوفه حضرت رضا(ع) است»، پرداخت. علی حامدمقدم، سخنگوی شهرداری مشهد با اظهار تاسف از این اقدام گفت: برای این نقاشی یک سال تمام کار انجام شده و پدید آوردن چنین اثری علاوه بر هزینه‌های هنگفت و بار هنری، زمان زیادی نیز برده شده است. یکشنبه شب در اقدامی بی‌سابقه بزرگ‌ترین نقاشی دیواری کشور پاک شد که البته تمام مراحل انجام این نقاشی دیواری از ابتدا با هماهنگی آستان قدس رضوی انجام گرفته بود. هادی مظفری اظهار داشت: این نقاشی زحمت یک‌ساله هنرمندانی است که ماه‌ها به صورت شبانه‌روزی فعالیت کردند تا بزرگ‌ترین نقاشی دیواری کشور را پدید آورند و حال جای این پرسش باقی است که چه دلیلی دارد که اداره حفاظت از املاک و اراضی آستان قدس رضوی یک‌شبه بدون توجه به این زحمات و هزینه‌های صورت گرفته تمام نقاشی را پاک کند. وی خاطرنشان کرد: از اواخر زمستان سال گذشته این سازمان چندین بار به هنرمندان اعلام کرده بود که در این نقاشی درج کنند، این دیوارها و اراضی موقوفه آستان قدس رضوی است که این کار انجام شد؛ ولی در پی هر اختلاف این سازمان با شهرداری، آنها اعلام داشته بودند که نقاشی پاک می‌شود. مظفری با اشاره به توافقات صورت‌گرفته با آستان قدس رضوی برای انجام طرح‌های گرافیکی روی دیوارهای موقوفات ابراز داشت: در اردیبهشت‌ماه سال‌جاری طی نامه‌ای طرح پیشنهادی خود را برای اداره حفاظت از املاک و اراضی آستان قدس رضوی ارسال کردیم که مورد توجه آنها قرار گرفت اما بعد از گذشت چند روز، متاسفانه شاهد این اتفاق ناخوشایندشدیم.

با توجه به ارسال پرونده دولت به قوه قضاییه صورت می‌گیرد

بررسی پیشنهاد رئیس‌جمهور درباره مترو تا پایان خرداد در شورای شهر

شرق: مجلس، پرونده دولت درباره تخلف در پرداخت یارانه مترو را به قوه قضاییه فرستاده است. این اقدام هنوز پاسخی از سوی دولت در پی نداشته و از هفته گذشته تاکنون هم هیچ بخشی از بودجه سال ۹۰ مترو تهران به شهرداری پرداخت نشده است. این موضوع باعث شده تا پیشنهادی که محمود احمدی‌نژاد در جلسه‌اش با اعضای حامی دولت شورای شهر تهران ارایه داده است، تا آخر همین ماه بررسی شود. خسرو دانشجو در این‌باره به شرق می‌گوید: در جلسه‌ای که برخی اعضای شورای شهر اواخر اردیبهشت ماه با رییس‌جمهور داشتند، احمدی‌نژاد پیشنهادی برای موضوع مترو و حمل‌ونقل عمومی ارایه کرد که این پیشنهاد تا آخر همین ماه در شورای شهر بررسی می‌شود. سخنگوی شورای شهر البته اشاره‌ای به جزییات این پیشنهاد نمی‌کند و می‌گوید: اجازه دهید تا موضوع به نظر اعضای شورای شهر برسد، بعد اعلام کنیم. در جلسه اعضای شورای شهر با رییس‌جمهوری، مهدی چمران، حسن بیادی، خسرو دانشجو، حمزه شکیب، پروین احمدی‌نژاد و یکی دیگر از اعضای شورا حضور داشتند. دانشجو درباره تعیین نرخ کرایه‌ها در سال‌جاری هم گفت: در جلسه‌ای که با حضور نمایندگان وزارت کشور و فرمانداری تهران داشتیم، به آنها گفتیم که با توجه به افزایش قیمت سوخت در سال گذشته و نرخ تورم که از سوی بانک مرکزی اعلام شده است، یا باید کرایه‌ها ۱۵ درصد افزایش یابد یا اینکه دولت به نوعی، مابه ازای افزایش هزینه‌ها را از طریق کمک به حمل‌ونقل، جبران کند. او گفت که در این رابطه هم تا آخر خرداد تصمیم نهایی گرفته می‌شود و بسیار امیدوارم که نظر شورای شهر اعمال شود. حمزه شکیب، دیگر عضو شورای شهر هم می‌گوید که دولت از یارانه بلیت مترو سال ۸۹ که طبق مصوبه شورای شهر ۵۴ میلیارد تومان و بنابر مصوبه مجلس ۶۰ میلیارد تومان است، ۴۳ میلیارد را پرداخت کرده است. او به شرق گفت: دولت تاکنون هیچ بخشی از یارانه مترو برای سال ۹۰ را پرداخت نکرده و آنچه در سال‌جاری پرداخت شده، کسری یارانه پرداخت نشده سال ۸۹ است. شکیب تاکید کرد که در صورت پرداخت نشدن یارانه بخش حمل‌ونقل عمومی از سوی دولت به شهرداری، چاره‌ای جز افزایش نرخ بلیت مترو و اتوبوس تا یکی، دو ماه آینده وجود ندارد. شهردار تهران نیز با حضور در شورای شهر تهران، درباره تعیین نرخ بهای کرایه‌های حمل‌ونقل عمومی به شرق گفت که در جلساتی که با وزارت کشور داشتیم و با توجه به تعامل شورای شهر با وزارت کشور، امیدوارم که تا پایان همین ماه در این‌باره تصمیم‌گیری شود و به نتیجه مورد نظر برسیم. او معتقد است که قطعا تصمیم مناسبی در این رابطه گرفته می‌شود.

وزیر بهداشت در گفت‌وگو با «شرق»:

رشد تعرفه‌های درمانی بخش خصوصی کافی است

محمد حسین نجاتی: سهم مردم در پرداخت هزینه‌های درمان بیمارستان‌های دولتی و خصوصی طبق تعرفه‌های درمانی سال ۹۰ بیش از دولت شده است. افزایش غیرواقعی هزینه‌های درمان در بخش خصوصی و دولتی به شکلی منجر به تحمیل هزینه‌های درمان به مردم شده است که پیش‌بینی می‌شود، کمبود اعتبارات دولتی و افزایش نامناسب تعرفه‌ها به نفع دولت و به ضرر جیب مردم تمام می‌شود. گزارش‌های وزارت بهداشت نشان می‌دهد که در سال ۸۸ حدود ۲۷ هزار میلیارد تومان و در سال ۸۹ کمی بیشتر از این رقم در حوزه سلامت هزینه شده که سهم دولت ۱۲ هزار میلیارد تومان بوده و بقیه از جیب مردم پرداخت شده است. همچنین به نظر می‌رسد سهم اندک بخش خصوصی از افزایش تعرفه‌های درمانی سال ۹۰ موجب تحمیل هزینه‌هایی به مردم می‌شود که خود را در نقاب افزایش سلیقه‌ای تعرفه‌ها در بخش خصوصی نشان می‌دهد. در این رابطه، مرضیه وحیددستجردی، وزیر بهداشت در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این سوال که «چرا در تعرفه‌های درمانی سال ۹۰ میزان افزایش تعرفه‌های بخش خصوصی کمتر از بخش دولتی در نظر گرفته شده است؟ و آیا این مساله باعث افزایش مشکلات مردم در پرداخت تعرفه‌های درمان نمی‌شود»، اظهار داشت: حساسیت ما در اعلام تعرفه‌های سال ۹۰ به دلیل اجرای قانون هدفمند کردن یارانه که کار بزرگی از سوی دولت بوده است، به شکلی چند برابر شد که ما سعی کردیم با کار کارشناسی این تعرفه‌ها را اعلام کنیم. از نظر ما میزان رشد تعرفه‌ها برای بخش خصوصی مکفی و به اندازه است و می‌تواند نظر بخش خصوصی را تامین کند. دولت پذیرفت که در سال اول اجرای برنامه پنجم توسعه و تکلیف قانونی به منظور کاهش پرداخت از جیب مردم، تعرفه‌ها نسبت به سال گذشته کمتر افزایش یابد اما فاصله این تعرفه مصوب تا مقدار مورد نیاز وزارت بهداشت و بیمارستان‌ها را از طریق پرداخت اعتباراتی تامین کند که قطعا می‌تواند تاثیراتی که افزایش تعرفه‌ها بر مردم و بیمارستان‌های دولتی دارد را برطرف کند. او با تاکید بر اینکه، سیاست وزارت بهداشت این است که تعرفه‌های دولتی و بخش خصوصی باید به شکلی به هم نزدیک شوند تا تعرفه‌ها در نظام سلامت به شکل منطقی و مساوی به مردم برسند، گفت: این سیاستی که در طول سال‌های اخیر به شکلی جا افتاده است که تعرفه‌های درمان بخش دولتی پایین‌تر از بخش خصوصی باشد، درست نیست. این افزایش تعرفه‌ها که در بخش دولتی ۹/۳ درصد و در بخش خصوصی هفت درصد اعلام شده است در حالی است که پیش از این میزان افزایش ۲۰ درصدی از سوی کارشناسان حوزه سلامت درصدی منطقی برای تعرفه‌های درمان در سال ۹۰ عنوان می‌شد.

تعرفه‌های امسال موجب «لگام گسیختگی» بخش خصوصی می‌شود

تاکید وزارت بهداشت بر تامین مابه‌التفاوت هزینه‌های درمانی بیمارستان‌های دولتی در حالی با فراموش‌کردن سهم بخش خصوصی از نظام سلامت کشور همراه است که حسینعلی شهریاری، رییس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی معتقد است که در تعرفه‌های درمانی امسال، بخش خصوصی رها شده است و میزان تعرفه‌های درمانی این بخش با برنامه پنجم توسعه که به حمایت دولت از بخش خصوصی دلالت می‌کند، منافات دارد. او با اشاره به اینکه اولین تخلف امسال تاخیر در اعلام تعرفه‌هاست که متاسفانه در حال حاضر به علت عدم اعلام آن بخش خصوصی رها شده است، تاکید کرد: نگرانم تنشی در اجرای قوانین ایجاد شود چرا که طبق برخی قوانین مصوب شده مسوولیت‌شان فقط بر عهده وزارت بهداشت نیست. تاکید شهریاری بر رها کردن بخش خصوصی با تعرفه‌های جدید و تعبیر «لگام گسیخته» شدن هرچه بیشتر این بخش با افزایش غیرواقعی تعرفه در شرایطی است که هر ساله بخشی از هزینه‌های درمانی بخش خصوصی به خدمات و لوازم پزشکی مربوط می‌شود و بخش دیگر مربوط به حقوق پرسنل پزشکی است، بنابراین وقتی سالانه در سطح جامعه هزینه آب و برق و گاز افزایش می‌یابد، مراکز درمانی که از این امکانات استفاده می‌کنند، مجبور به افزایش هزینه‌های خدماتی خود می‌شوند.

نگاه کارشناس

واقعیتی به نام زنان خیابانی

عبدالصمد خرمشاهی*

■ اخیرا یک مقام ارشد پلیس در مصاحبه‌ای تلویحا گفته است که ۴۰۰، ۵۰۰ زن خیابانی در کشور وجود دارد. به نظر می‌رسد یا آمار صحیح به ایشان ارایه نشده یا اینکه در نقل‌قول اشتباهی رخ داده است. در هر حال، صرف‌نظر از اینکه آماری که ایشان عنوان کرده است با واقعیت‌های موجود هم‌خوانی دارد یا خیر، طرح چندین‌باره این معضل اجتماعی از سوی یک مقام مسوول همچنان حکایت از وجود یک واقعیت تلخ به نام روسپی‌گری در جامعه دارد. واقعیتی که ریشه در قرون و اعصار در همه جوامع بشری داشته و روزبه‌روز دامنه آن- به‌خصوص در شهرها و کلان‌شهرها- عمیق‌تر و گسترده‌تر می‌شود.

در گذشته‌های دور و نزدیک، مسوولان مختلف به مناسبت‌های گوناگون ناگزیر شده‌اند که به نحوی گریزی به این نوع آسیب اجتماعی بزنند و نگاهی به این واقعیت تلخ داشته باشند. اغلب راهکارهایی که در مقابله با این مشکل اجتماعی ارایه شده، حول محور جمع‌آوری آنان و انتقال‌شان به جای دیگر است. این نوع نگاه و راهکار در حقیقت نادیده‌گرفتن ریشه‌های اجتماعی این معضل و به‌نوعی پاک‌کردن صورت‌مساله است. سالیان متمادی است که مسوولان بر این باورند که جمع‌کردن این‌گونه زنان از سطح خیابان و معرفی آنان به بهزیستی یا مراجع قضایی چاره درد است؛ حال آنکه این نوع اقدامات به فرض امکان عمل هیچ‌گونه نتیجه و فایده‌ای در جهت رفع این مشکل اجتماعی نداشته است. یکی از بزرگ‌ترین عواملی که باعث می‌شود این‌گونه زنان از طریق فروش تن خود، امرار معاش کنند مشکل فقر و ناتوانی مالی است. عوامل دیگر که در بروز فحشا و گسترش آن در جامعه دخالت دارد در مقایسه با مشکل یادشده چندان جدی نیست. بسیاری از همین زنانی که با عنوان خیابانی از آنان نام می‌بریم، قبل از اینکه وارد این منجلاب شوند در مسیر پیداکردن لقمه نانی گرفتار افراد نابابی شده‌اند که سرانجام راهی جز سقوط به این ورطه نداشته‌اند.

طبعا جامعه‌ای که خود دچار انواع تضادهای فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است خود نقش عمده‌ای در بروز و گسترش این نوع کجروی اجتماعی دارد. جمع‌آوری زنان در فرض امکان عمل آن و انتقال‌شان به جای دیگر به صورت مقطعی راه‌حل قضیه نیست. آیا برای پدیده فرار دختران از خانه- که سال‌هاست به‌عنوان یک مشکل اساسی خانواده‌ها در جامعه وجود دارد- فکری شده است؟ آیا اغلب همین زنان خیابانی امروز دختران فراری دیروز نبوده‌اند؟ بسیاری از این‌گونه زنان، کسانی بوده‌اند که در ابتدای امر هرگز حتی فکر ارتکاب خلاف به ذهن‌شان هم رسوخ نکرده بوده است؛ اما در مسیر مقابله با ناملایمی‌ها و ناهنجاری‌های موجود در جامعه دچار شکست شده و خود به نمونه‌ای از این ناهنجاری‌های جامعه تبدیل شده‌اند. در هر جامعه‌ای جرایم مختلفی وجود دارد و این امر ناشی از ساختار خود همان جوامع است. اغلب جامعه‌شناسان بر این باورند که ناهنجاری‌هایی از این دست که ریشه روانی و تنی ندارد ناشی از ضعف‌ها و کاستی‌هایی است که در جامعه وجود دارد. در هر حال، زنان خیابانی که قطعا آمارشان خیلی بیشتر از آن است که مقام یادشده ارایه داده، زنان با سرپرست و ناتوانی بوده‌اند که تاب مقاومت در مقابل مشکلات اقتصادی و اجتماعی جامعه را نداشته‌اند. طبعا این وظیفه مسوولان مربوطه است که فکری اساسی برای آنها در جهت راهنمایی و حمایت به نجات‌شان از این ورطه کرده و در عین حال با تدابیری که کارساز است زمینه‌های بروز و رشد این ناهنجاری اجتماعی را در جامعه از بین ببرند.

***وکیل پایه یک دادگستری و مشاور حقوقی**